

*Potujemo, prebiramo
Matura je pred vrati – pa kaj?!
Pomlad v mestu
Luka izza računalnika kuka
Graditelj elektronskih čudes
Kitara je odbrenkala
Ali je matura res "bav bav"?
Režiser filma o Evropi
Makedonija in pust z zamudo
Zapečkarji so out!*

Maj ... prva asociacija je vedno mesec ljubezni. Res lep, cvetoč, romantičen mesec, ki ga začnemo s prižiganjem kresov in končamo z vedno bolj veselimi mislimi na bližajoče se počitnice in dopuste. Skratka, maj pomeni tudi naznanilo, da je poletje res že blizu. Predvsem pa je njegova rdeča nit resnično ljubezen. In če niste ubogali znane pesmi Ne čakaj pomladi, ne čakaj maj in ste vseeno »počakali«, da vas prav v tem mesecu doleti amorjeva puščica, vam bo zagotovo zelo lepo. Da ne bi v tem obdobju mislili na ljubezen, pa si ne moremo pomagati niti Cidopisovci. Vsak gleda nanjo na svoj način in nekaj naših mislih tako spodaj delimo z vami in vam želimo, da je vaš maj res poln tistih lepih pogledov, držanja za roke, zardelih lic, hitrega utripanja srca in prijetnih občutkov! Žal bo ob vsem tem seveda treba še najti čas za kakšne teste, maturo, izpite, a kaj hočemo, tudi to spada k maju. Veliko uspeha in veliko ljubezni!

Polona Ambrožič, urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine Centra interesnih dejavnosti

Biti ljubljén ali zaljubljen

Danes ljudje pogosto zamenjujemo pojma ljubezen in zaljubljenost oziroma bolje rečeno, zaljubljenost imamo za ljubezen. Pa pogledjmo, v čem je razlika. Zaljubljenost je enkratna, močna, malodane evforična, prisotna na začetku, ko je zveza med dvema človekoma še sveža. Lahko bi rekla, da je akutna, vendar precej plitka, saj všečnost sčasoma zbledi in na koncu ostaneta samo še dva – človeka. Kaj potem? Če je fazi (!) zaljubljenosti uspelo prerasti v ljubezen, potem je zveza zmožna nadaljevanja. Če pa se je zaljubljenost zgodila in na točki uvida drugega človeka končala kot streznitev s klofuto, potem res ne ostane nič drugega kot zgolj dva individuuma, ki eden za drugega nimata besede in sta se primorana raziti. Naj razliko ponazorim še s primerom. Ljubezen je, če je oseba v fazi uvida po zaljubljenosti sposobna sprejeti drugo tudi z mozolji na riti, s pretiranim 'švicanjem' in kretenskimi 'špegli', ji posebnosti dovoliti, se z njo spustiti na duhovno raven in jo tam tudi spoštovati.

Maruška Samobor Gerl

Od lepih pogledov do diskriminacije

Ljubezen, ljubezensko pismo, lepi pogledi, objem, dotik, držanje za roke, vse diši, rože, vino, sprehod po starem delu velikega mesta, lampijončki na drevesih, hitrejši utrip v prsih, potne roke, sramežljivost, »kaj si misli o meni?«, topli večeri, nagajivo spogledovanje, nova oblekica, vonj po sveže umitih laseh in vaniljevi svečki, seks, spolne igrice, erotika, razvnetost, heteroseksualna, homoseksualna in biseksualna ljubezen, diskriminacija v družbi, sovražnost ljudi, obsojanje splava, film *4 meseci, 3 tedni in 2 dneva*, »ženska je samo posoda, kamor bog odloži otroka«, »koliko jih bo bog dal!«, kontracepcija, seksualna revolucija v šestdesetih, make love not war!, all you need is love ...

Barbara Ferčič

Majski broščki

Maj je mesec ljubezni, ko se prebudi narava in svež veter po zraku raznaša vonj po ljubezni. Že Orleki prepevajo: »Ko so lipe cvetele in je bil maj, jaz sem prvič obljubil ti raj.« Ljubezen pa niso le prikriti dotiki rok in iskriki pogledi med zaljubljenici. Moje razmišljanje o majski energiji je zato nekoliko drugačno, saj nočem, da tako močno čustvo zvodeni v klišejskih frazah. Ljubezen je zame večplastna in prav maja pridejo njene številne plasti do izraza. Izrazimo lahko ljubezen do narave z dolgimi sprehodi, ljubezen do počitnic, naj bodo smučarsko ali obmorsko obarvane, ljubezen do zgodovine in ljubezen do mladosti ob 1. in 25. maju, ljubezen do zabav na prostem ... Vsak majski hrošček, ki poletava po zraku in jezi skrbne vrtičkarje pomeni eno pikico, ki skupaj tvorijo celoto. Kot je večplastna ljubezen, je večplasten tudi mesec maj, zato hodita z roko v roki in nas navdihujeta s svojo energijo.

Živa Rokavec

Po poteh bibliobusa Potujemo, prebiramo

Knjižnica Ivana Potrča na Ptuju ima vlogo osrednje območne knjižnice. To pomeni, da izvaja biblio-pedagoško dejavnost tudi za kraje, ki spadajo pod Mestno občino Ptuj. Ker je nemogoče, da bi knjižnica lahko uspešno opravljala svoje poslanstvo zgolj na Ptuju, so morali najti način, kako to doseči. Odgovor so našli v Potujoči knjižnici.

Piše: Maruška Samobor Gerl

Najprej na kratko o njenem nastanku. Začetki segajo v konec leta 1958 z izdelavo dveh lesenih kovčkov z 220 knjigami, ki sta krožila po občinah. Z leti se je število kovčkov povečalo in leta 1972 je knjižnica dobila prvega potujočega knjižničarja, ki je kovčke prevažal na kolesu in z drugimi prevoznimi sredstvi. Danes nikjer več ne vidimo človeka s kovčki knjig na kolesu, saj je njegovo vlogo prevzel bibliobus, ki ga je knjižnica dobila leta 2003. Od takrat naprej lahko vidimo dolg kamion blede rumene barve z modrimi 'krili', ki prevažajo knjige, revije, DVD-je in drugo gradivo v odročne kraje.

Ustavi se na 51 postajališčih v 16 krajih. Postajališča so postavljena na mestih, kjer je prostor, da se bibliobus ustavi, da ne moti prometa, navadno v bližini šol in pri gasilskih domovih, tam, kjer je največ ljudi. Vozi od ponedeljka do četrтка, v petek pa počiva, saj knjižničarji Oddelka potujoče knjižnice urejajo dokumentacijo, menjavajo knjižnični fond na bibliobusu in na vozilu izvajajo vzdrževalna dela.

Na vsako postajališče se vrača na tri tedne, saj lahko le tako zagotovi zadostno pokrivanje vseh postojank in menjevanje

izposojenega. Ker med počitnicami ne vozi, je pred njimi največje povpraševanje po knjigah, saj si morajo člani izposoditi knjige za dva meseca vnaprej, po njih pa poteka množično vračanje prebranega. Tako imajo na oddelku včasih težave pravočasno priskrbeti želeno gradivo, septembra pa spraviti ogromne količine vrtnega gradiva na bibliobus. Vendar je tako vsako leto in se knjižničarji na takšne situacije že vnaprej pripravijo, tako da je nezadovoljstva na obeh straneh manj.

Ptujski bibliobus je zelo moderen, na kar opozarjata dva izposojevalna terminala. V Sloveniji veliko bibliobusov še nima avtomatizirane izposoje in se morajo posluževati kartončkov.

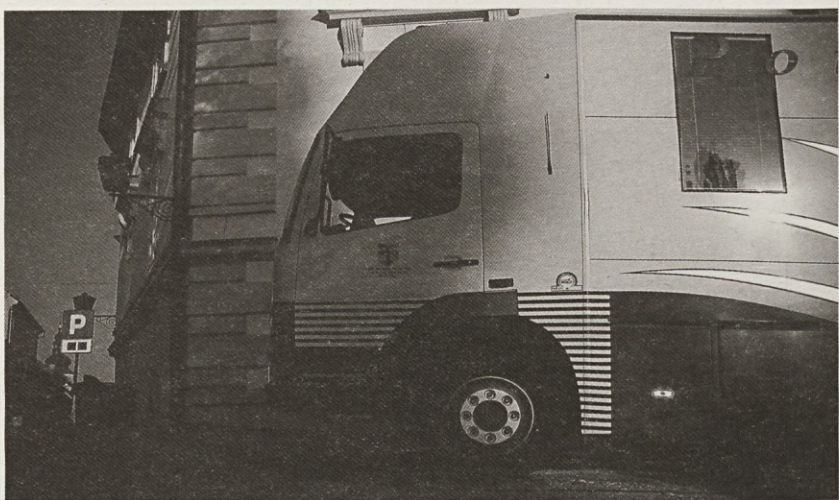

Foto: Andrej Lamut

Spomini na prvo ljubezen so večni

Metuljčki v trebuhu, iskrica v očeh, ko ga zagledaš, hitrejša bitja srca v njegovi bližini ... Vse to so prvi znaki, ki nas doletijo, ko smo zaljubljeni. Zagotovo pa ti občutki niso niti najmanj neprijetni, vse do takrat, ko se lepa in sveža ljubezen sprevrže v nesrečno. Čas, ko si zaljubljen in z izbrančeve strani tudi ljubljen, je eden izmed najlepših. Prva ljubezen pa je čustvo, ki ga človek težko dokončno pozabi. Si tako večno zaljubljen v prvega, ki ti je ukradel srce? Ne! Le za vedno ti nekje ostanejo spomini. Prva ljubezen se zgodi samo enkrat in je neponovljiva. Tudi prvi poljub je velikokrat vezan nanjo. Da bi se zaljubili, vam naj ne povzroča strahu. Gotovo se boste počutili odlično in vam bo ljubezen pustila lepe trenutke, ki se jih boste z veseljem spominjali.

Jasmina Kokol

Barva ljubezni

Marc Chagall je nekoč zapisal: »V našem življenju kot na slikarjevi paleti je ena sama barva, ki daje smisel življenju in umetnosti. Ta barva je ljubezen.« Zraven barve ljubezni se na paleti gotovo najdejo še kakšne druge barve, a te pri nastajanju našega portreta življenja služijo le za odtenke. Človek se skozi življenje bori in si prizadeva za različne stvari in dobrine, želi si uspeti, se uveljaviti, a na koncu vedno ugotovi, da je edino, kar je iskal in potreboval, ljubezen. Že v sami naravi človeka je tako, da je družabno bitje, ki išče neko sorodno dušo, ki mu manjka, da bi lahko zaživel polno življenje. In navsezadnje – o čem bi brali, peli, gledali filme, umetnine, če ne o ljubezni, temi, za katero se zdi, da je neizčrpna in nas vedno znova presune. Sicer pa ljubezni kot take ni dovolj samo občudovati, treba jo je živeti. Kakor koli gledaš na ta večno opevan pojem ali ga iščeš, te slej ko prej sama najde, ko najmanj pričakuješ.

Uroš Sitar

Tako smo lahko zelo ponosni, da imamo, po pričevanju kolegov in kolegic z bibliotekarstva, enega najmodernejših in najlepše opremljenih.

Poleg knjižničnega fonda za otroke, mladino in odrasle na postajališčih nudijo še biblio-pedagoške urice s pravljico. Udeleženci tovrstnih dejavnosti so osnovnošolci in otroci iz vrtcev, izvajajo pa jih po dogovoru. Po želji pripravijo tudi predstavitev bibliobusa in jo izvedejo tudi zunaj običajnega urnika.

Delo Potujoče knjižnice je od dela drugih knjižnic bolj dinamično in pestro, saj dnevno in tedensko poteka menjevanje in dopolnjevanje knjižničnega fonda na bibliobusu, na terenu se knjižničarji srečujejo s krajani različnih starosti in z različnimi potrebami, povrh vsega pa je njihova naloga tudi opravljanje biblio-pedagoške dejavnosti in pripravljanje predstavitev njihovega dela za zainteresirane.

Brez bibliobusa, ki je na žalost še vedno slabo obiskan, bi bilo prebivalstvo v okoliških vaseh bistveno bolj nepismeno kot zdaj, prepričana pa sem, da je njegov prihod na določeno postojanko vsake tri tedne lepa popestritev rutinskega vsakdanjika. Tako da, občani, pridite, se včlanite in bodite deležni bogastva, ki ga vozi bibliobus in nosijo knjige! Uživate v izobraževanju!

Matura je pred vrati – pa kaj?!

Za dijake in dijakinje srednjih šol se bo 6. maja s pisanjem eseja pri slovenskem jeziku začela matura ali tako imenovani zrelostni izpit, ki pomeni vstopnico za nadaljevanje šolanja na univerzitetnih in visokošolskih programih. Dijake in dijakinje na Gimnaziji Ptuj smo povprašali, ali se na maturo že pripravljajo in kakšna so njihova pričakovanja pred začetkom preizkusov znanja.

Piše: Živa Rokavec

Janez, 18 let, dijak splošnega oddelka

Na maturo se intenzivno še ne pripravljam, saj moram prej končati teste in preostale obveznosti, kot so referati, poročila ... Najboljši rezultat pričakujem pri umetnostni zgodovini, najbolj pa me skrbita matematika in slovenščina. Menim, da je kvaliteta priprav na maturo na naši šoli različna od predmeta do predmeta.

Mateja, 19 let, dijakinja evropskega oddelka

Na maturo se še ne pripravljam. S pripravami nameravam začeti po 20. aprilu, ko bom uspešno zaključila četrti letnik. Najboljši rezultat na maturi pričakujem pri kemiji in matematiki, največjo tremo pa imam pred preizkusom iz angleškega jezika. Menim, da je na šoli za priprave dobro poskrbljeno.

Tanja, 18 let, dijakinja splošnega oddelka

Na maturo se že pripravljam tako, da si pišem izpiske. Z učenjem nameravam pričeti po prvomajskih počitnicah. Najboljši rezultat pričakujem pri slovenščini, medtem ko se najslabši lahko pripeti pri nemščini. Prepričana sem, da je v šoli za pripravo na maturo dobro poskrbljeno.

Miha, 19 let, dijak športnega oddelka

Za maturo se bom začel pripravljati, ko bom dobil vse ocene pri preostalih predmetih za četrti letnik. Najbolj sem zaskrbljen glede rezultatov pri slovenščini in fiziki, najboljši rezultat pa pričakujem pri preizkusu iz nemščine. Na naši šoli je v veliki večini za priprave na maturo dobro poskrbljeno. Veliko pa je tudi odvisno od našega sodelovanja in odnosa s profesorji.

Hana, 18 let, dijakinja evropskega oddelka

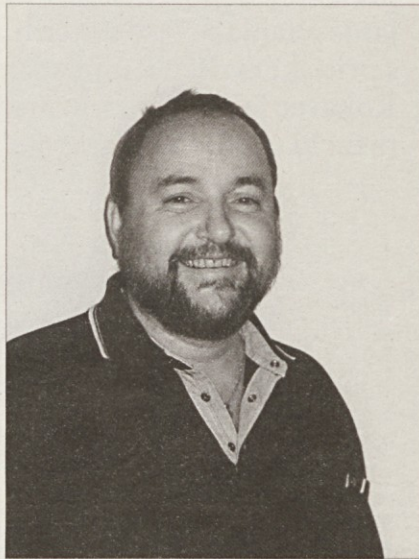
S pripravami na maturo sem že začela. Pripravljam se na predmete, ki mi delajo težave, drugi pridejo na vrsto konec aprila. Največ preglavic imam pri umetnosti zgodovini, medtem ko najboljše rezultata pričakujem pri angleščini in slovenščini. V šoli nas na maturo dobro pripravijo.

Žiga, 18 let, dijak športnega oddelka

Na maturo sem se deloma že pričel pripravljati, bolj intenzivne priprave pa se bodo začele po 20. aprilu, ko zaključim letnik. Najboljše rezultate si obetam pri geografiji, medtem ko mi največ strahu povzroča preizkus iz angleščine. Prepričan sem, da bi bile priprave na maturo lahko boljše in da za njih ni dobro poskrbljeno.

Dobri maturitetni rezultati pa niso le nagrada za povrnen trud srednješolcev in potrditev znanja, ampak tudi potrdilo o

uspešnosti delovanja srednje šole in dobrega izvajanja priprav na maturo. Ali so z dosežnimi dosežki dijakov na maturi zadovoljni in kakšen uspeh pričakujejo letos, smo vprašali **Branimirja Rokavca**, pomočnika ravnateljice in profesorja zgodovine na Gimnaziji Ptuj. »Z uspehi svojih dijakov na maturi smo zadovoljni, saj so ti vsako leto nad republiškim povprečjem in v vsaki generaciji se lahko pohvalimo z zlatimi maturanti. Tudi letos pričakujemo dobre rezultate, saj nudimo kvalitetno izvajanje pouka, veliko izbirnih maturitetnih predmetov, imamo zelo motivirane dijake in dobro organizirane priprave na maturo. Tisti dijaki, ki vsa štiri leta normalno delajo in se potem redno udeležujejo maturitetnih priprav, večinoma dosežejo tudi pričakovano lepe rezultate.«

Branimir Rokavec Foto: Živa Rokavec

Mimogrede

Pomlad v mestu

Piše: Maja Kračun

Teja P. je v petek končno ugotovila, da ima zadosti. Njegovih dolgočasenih oči, praznega posedanja pred televizijo, besed, ki zvenijo samo še iz navade, načrtov, ki ne nehalo plavati v zraku. Po petih letih so jima ostale le še drobtinice lepega, pa še te tako neužitne in brez vsakega okusa po upanju, da sta se oba počutila sestrano. Popadla jo je neznana neumnost, za katero je prosila že mesece ... Kar rekla je. Skenslala srce na celi črti. Mislila je, da je ne bo slišal. Nikoli je ni. Ker inventar pač ne odhaja. In tudi ne potrebuje ničesar več od rutine. Kar tako se konča včeraj, s seboj potegne še predvčerajšnjim in sploh vsak dan v zadnjih 60 mesecih 12 dneh in 7 urah. Po njem diši vse, česar se spominja, dotakne in sanja. Na pobegu se je zapletla v lastno pajčevino strahov ... In če zdaj obrne ključ, če ustavi pred njegovo hišo? Je sreča res še z njo ... ali pa morda na drugi strani vrat?

Ana G. se še vedno smeje. Od decembra, ko jo je prvič poljubil, plava nekje med petnajstim in sedemnajstim. Drhteče roke na plesnih vajah, njuni petki in ponedeljki, zgoščenka v predvajalniku, vse tako presneto nerodno perfektno. Kako se sploh spodobi, da se neha smejati, kaj pa če čarovnijo kar odpihne? Vseeno se vsako jutro zbujajo v isti zatohli hiši, nekje pod sedmimi plasti sreče jo spretno načena velik črv, potomec vseh mogočih norih idej. Kdaj mu bo upala razkriti, da je pravzaprav le steklena punčka? Njena koža je prozorna, skozi njo sije pisana paleta težav, tu in tam tudi zajoče ... Ko bi se vsaj zazrl vanjo in prebavil, kar mora slišati. Pritrjuje ji Nina J., sveža diplomantka in emancipiranka, tako

zelo uspešna, da uspešno prikriva svoje nekoliko manj uspešno osamljeno zgodbo. Po predavanjih ruščina, zatem še izrazni ples, ob večerih prevede še kak članek. ... Nikoli ne zmanjka. In vse gre kot po maslu. Samo da se izogne vsaj enemu dolgočasnemu trenutku spoznanja o samoti ... Ker je nihče ne čaka z večerjo, nihče ne pride ponjo ob pol enajstih. Še kriči lahko samo v blazino. Neslišna, nevidna, zgrbljena vase in svoje načrte, da ne bi praznina prevečkrat pregledala teh velikih, mirnih rjavih oči, samozavestnega nasmeha in poledenelih mirnih potez. Oskarja za glavno žensko vlogo, prosim!

Odkar je on v istem prostoru, isti stavbi in isti nemogoči zgodbi, se pravi vsekakor preblizu Jerneje M., so dnevne epizode bolj ali manj pogojene s številom nasmehov in njenih pogledov v tla. Ta žajfница bo najkrajša v zgodovini, se je odločila. Srečno ulovljenemu junaku je za Esmeraldo pravzaprav čisto vseeno, z njo je le prijazen, njegove oče sijejo zaradi popoldanskega

Foto: Barbara Ferčič

sonca v pisarni, vse drobce nedefiniranega nečesa v zraku povzroča njena žeja po pozornosti. Iz nje izvalja vse vibracije zaljubljene petnajstletnice, najverjetneje ji bodo ob zardevanju začeli poganjati še mozolji. Njena iskrovost in inteligenca – rakom žvižgat! Le še pajackaste noge in klovnovski občutek, ko spregovorita. Racionalizacija, punce, to je vse, kar rabi. Tipa bo treba zasovražiti. Ugotoviti, da je kreten. In to čim prej.

Preplet smeha, dežurnih neumnosti, velikih malih novic za rdečo mizo v naši kavarni. Mesto ponosno

razvaja martinčkarje, glavna ulica ob večerih diha z navihano skrivnostnostjo. Na srečo nihče ne ve, kaj bo prinesla, tiho upa dežurni babji krožek. Pomlad? Balerinke, nove jakne in z vetrom počesani lasje, sicer pa se letni časi pri nas včasih zamenjajo tudi večkrat na dan.

Luka izza računalnika kuka

Ponovno o tehničnih novostih

Piše: Luka Cvetko

Pa smo spet na začetku, novega članka in stare teme – Apple. Splavitev tistega »fancy« telefona, zdaj že v več državah, bi lahko povezali z izumom fotokopirnega stroja ali vsaj fotoaparata. Medtem ko so podjetja, ki izdelujejo mobilnike, hodila po svoje, zdaj stopajo na i-pot. In da je na i tudi pika, se pridruži še Nokia in naznani izdajo novosti Tube, ki pa sicer nima nobene zveze z besedo You. Gre za Nokiin iPhone ubijalec,

kot poimenujemo take, ki imajo tri palce velik zaslon, quadband, 3G, bluetooth, GPS, fotoaparati – temu bodo mu dodali še kakšno piko več ... Primaknili pa bodo tudi par tipk in stylus, s katerim boste lahko klikali po zaslonu, občutljivem na dotik.*

Če ze govorimo o kvalitetnih fotokopijah, lahko govorimo tudi o Eee PC-ju. Takoj za tem pa o približkih in konkurenci. Korak naprej pričakujemo pri Asusu (maj 2008), saj bo ponudil še zmogljivejšo različico svoje linije, zgledu pa sledijo tudi Everex CloudBook (požel manj navdušenja), HP mini-note 2113 (verjetno bo priplezal do vrha gore majhnih prenosnikov – ponuja kar 92 % velikosti standardne tipkovnice, večji

zaslon, klasični trdi disk, bluetooth ...). Zdaj sta na potezi podjetji Dell in Acer.

Tisti, ki vam je všeč, da vas sprejmejo odprte kode, boste veseli Gimpove številke 2.5.0. <<http://2.5.0>> Predstavili bodo veliko novih razsežnosti funkcij in uporabniškega vmesnika, s katerim se bodo približali standardnim (kot Adobe Photoshop), glavna paleta in tista z orodji bosta v enem oknu, ne vsaka v svojem. Različica bo sicer skovana po lanskim raziskavam, v katerih so uporabnike povpraševali po njihovem sanjskem gimpu.

Matura 2008

Ali je matura res "bav bav"?

"Ne obremenjujte se z želenim rezultatom, ampak se posvetite znanju."

Dijaki in dijakinje zaključnih letnikov srednjih šol bodo 6. maja sedli za šolske klopi in v eseju potrdili svoje zanje o prebranih dramskih besedilih Tartuff, Fiziki, Vladimir in Kralj na Betajnovi, s čimer se bo tudi uradno začela matura 2008. Preverjanje znanja slovenskega jezika se bo nadaljevalo v ponedeljek, 26. maja, sledilo pa mu bo preverjanje znanja iz matematike, 7. junija. Medtem bodo na urniku tudi preizkusi iz tujih jezikov in izbirnih maturitetnih predmetov, vse pa se bo zaključilo 26. junija, ko se bo končalo še zadnje ustno preverjanje znanja pri predmetih, ki to zahtevajo. V dveh mesecih morajo dijaki pokazati znanje, ki so ga pridobili v štirih letih. Srednješolci se s pritiski različno spopadajo. Nekateri se začnejo pripravljati prej, nekateri kasneje. Nekateri je strah, nekateri so prepričani vase. Darja Rokavec je pedagoginja na Gimnaziji Ptuj in dijake in dijakinje usmerja, jim svetuje pri izbiri študija, lahko pa pomaga tudi pri organizaciji učenja za maturo, da trema ne bi ovirala uspeha na zrelostnem izpitu.

Darja Rokavec Foto: Živa Rokavec

Kdaj se bi dijaki morali začeti pripravljati na maturo in kdaj se dejansko začnejo?

Šolski program je postavljen tako, da se dijaki pripravljajo na maturo praktično od prvega letnika, vendar to počnejo nevede, saj so v prvem letniku prepričani, da je matura zanje še zelo daleč. Sigurno pa se poglobljene in sistematizirane priprave pričnejo intenzivno izvajati v četrtem letniku, ko je večji poudarek na splošnih in izbirnih maturitetnih predmetih. Dijaki se začnejo usmerjeno pripravljati v drugi polovici četrtega letnika, intenzivno pa v zadnjih tednih aprila in v začetku maja, ko se posvetijo le maturitetnim predmetom.

Torej izjave, »maturo sem naredil brez učenja«, ne držijo, saj se dijaki nanjo pripravljajo skozi ves srednješolski učni program?

Absolutno noben dijak, ki je maturo opravil, ne more trditi, da se nanjo ni nič pripravljaj. Res pa je, da so pripravam nekateri namenili več časa, drugi malo manj.

Kljub temu da so priprave dobro organizirane, se nekateri s pritiski težko spopadajo. Poznam dijake, ki so med maturo bili celo na pomirjevalih. Ali je matura res tako stresna?

Stresnost mature je odvisna od posameznika in njegovih karakternih lastnosti. Nekateri že po karakterju lažje prenašajo stres, nekateri težje – prej podležejo paniki ali imajo slabšo samopodobo. Matura je stresna predvsem zato, ker dijaki niso vajeni tako skoncentriranega preverjanja in ocenjevanja znanja v tako kratkem obdobju. Pet predmetov v pisnem delu se odvije v enem tednu in po krajšem premoru mu takoj sledi ustni. Stresno je torej v smislu skoncentriranosti različnih predmetov v tako kratkem času pa tudi za tiste, ki jim rezultat na maturi odločilno vpliva na nadaljnjo izobraževalno pot, ko se vpisujejo na zelen študijski program.

Koliko k zloglasnosti mature pripomorejo profesorji? Štiri leta dijaki in dijakinje pri predmetih poslušajo, kako pomembna in zahtevna je matura. Ali nima tudi to nanje negativnega učinka?

Mogoče tudi to. Predvsem pa je poudarek na maturi v samem sistemu nadaljevanja šolanja prevelik. 60 odstotkov, ki jih na večini fakultet prinaša rezultat mature, je velik delež, ki ga morajo dijaki potrditi v kratkem obdobju in pokazati, kaj so se v štirih letih naučili. Zato je poudarjanje mature s strani profesorjev pomembno, saj se čutijo odgovorne za rezultate dijakov. Gredo pa prizadevanja v posodobitvi gimnazijskega programa tudi v to smer, da bi se oblika mature posodobila oziroma da bi se posodobil njen koncept, ki bi v večji meri vključeval tudi tiste rezultate dela, ki so bili že doseženi med štiriletnim šolanjem, in ne le maturitetnih.

Zadnje čase se govori tudi o ukinitvi mature. Menite, da je matura takšna, kot je danes, smiselna?

Zaključek srednje šole, ki je eksterni in prikaže rezultate, ki so primerljivi na državnem nivoju, je vsekakor potreben. Pozna ga tudi večina preostalih držav. Slovenska matura je zasnovana na angleškem vzorcu, vendar pa angleški in slovenski izobraževalni sistem nista primerljiva. Zato je naša matura v teh okvirih preveč usmerjena v podrobno poznavanje predmetov, ne preverja in ocenjuje pa veščin, ki jih dijaki pridobivajo skozi štiri leta in so prav tako pomembna na nadaljnji izobraževalni poti. Kompetence, kot so sporazumevanje v tujih jezikih, sporazumevanje v domačem jeziku, družbene in kulturne kompetence, kompetence medkulturnega dialoga dijaki med šolanjem pridobijo, vzpodbuja in zahteva jih tudi Evropska unija, v naši maturi pa zanje ni prostora.

Ali so dijaki po maturi, danes t. i. zrelostnem izpitu, res bolj zreli?

Matura je včasih pomenila zrelostni izpit. Po maturi so se dijaki lahko samostojno gibal po ulicah tudi v večernih urah in se v kakšnem odprtem lokalu zadržali dlje kot do polnoči. Sam družbeni sistem je takrat ocenil, da so z maturo otroci odrasli. Danes to odraslost dijaki potrjujejo že v obdobju srednješolskega izobraževanja, zato matura ni več tako pomembna prelomnica na stopnji osebne zrelosti, ampak na stopnji spremembe nivoja izobrazbe.

Kaj svetujete tistim, ki so ali pa bodo v kratkem sedli za knjige ter začeli intenzivne priprave na maturitetne preizkuse znanja?

Kaj naj rečem? Predvsem opozarjam na to, naj se med pripravi ne obremenjujejo z rezultatom, ki ga želijo doseči, ampak naj v tistih minutah pokažejo vse znanje, ki so si ga pridobili med šolanjem. Svetujem, da se odkrito pogledajo v ogledalo, si priznajo morebitne luknje v znanju in jih v teh zadnjih dneh poskušajo zapolniti. In naj si kupijo nekaj kilogramov lešnikov, saj bi naj bili dobri za možgane.

Živa Rokavec

Esejistični kotiček

Režiser filma o Evropi

Evropska unija ima številne simbole, ki živo spominjajo na pomembne dogodke in odločitve, da smo lahko danes to, kar smo. Eden izmed takšnih simbolov je tudi dan Evrope, ki ga praznujemo 9. maja. To je bil dan, ko so bile predstavljene prve zamisli o organizaciji nadnacionalnega gospodarskega sodelovanja na tej celini. Seveda pa večina Evropejcev ob pojmu Evropska unija pomisli na Evropski parlament kot institucijo in na mogočni zgradbi v Bruslju in Strasbourgju.

Piše: Uroš Sitar

Evropski parlament danes nedvomno igra glavnega režiserja pri filmu o Evropi današnjega dne. Parlament je postal institucija z vplivnostjo, odločnostjo in samozavestjo, za vse to pa bi lahko rekli, da je nujno potrebno, da lahko tak mehanizem, kot je Unija, sploh uspešno deluje. Neizpodbitno je dejstvo, da je vsak človek v prvi vrsti zelo navezan in čuti pripadnost najprej svoji lastni državi. Prav tako pa je pomembno, da se čutimo tudi Evropejce in Evropejke in s tem pripomoremo k oblikovanju sodobne, v prihodnost ozirajoče se Evrope. Če pod drobnogled vzamemo samo eno državo in se osredotočimo na različnosti prepričanj, verovanj, barve kože, socialnega statusa in podobno, potem si lahko samo zamislimo, koliko nasprotovanj in prepričanj se naenkrat znajde skupaj ob združitvi, kot je bila ta. Evropski parlament si mora v prvi

vrsti prizadevati ubraniti človekovo dostojanstvo ter človekove pravice po vsem svetu, kjer bi bile te ogrožene. V prvi vrsti si mora prizadevati za zmanjšanje revščine, ki pesti ves svet. Če v oziru na revščino pogledamo Evropo, vidimo, da se ta pojavlja predvsem v vzhodnoevropskih državah, seveda pa ni ta izključena tudi pri nas. Sicer ima Slovenija, statistično

Foto: Uroš Sitar

primerjano, manjšo stopnjo tveganja revščine kot Unija, in sicer 12,9 odstotkov, v Uniji je ta stopnja 15 odstotkov. Prav tako pa predstavlja problem tudi socialna izključenost, ki pa je le posledica revščine. Tudi to je na žalost še prisotno, zaradi tega so prikrajšani predvsem otroci in mladostniki, saj njihove družine trpijo pomanjkanje materialnih dobrin, kar naposled povzroči izključitev iz družbenega dogajanja. Zaradi tega so Unija in njene institucije sprejele vrsto ukrepov, da bi to izključenost omilile. To najuspešnejšo združenje sveta pa ne skrbi samo za svoje države, ampak si prizadeva tudi za razvoj držav tretjega sveta. Lahko bi rekli, da je Unija največji dajalec

pomoči revnim. Prizadeva si za zagotavljanje pitne vode, zalog hrane, finančnih sredstev in podobno. Zagotovo pa je najpomembnejše, da takim državam ponudi možnost trgovanja na trgu z lastnimi proizvodi in dobrinami, s tem si tako same zagotovijo gospodarsko rast in razvoj.

Evropa je prav tako prostor številnih kultur in religij, in sicer krščanske, judovske in islamske. Evropski parlament si mora prizadevati, da vzpostavi kulturni dialog med vsemi temi religijami in mora preprečiti spopade civilizacij. Z migracijami ljudi in s tem različnih religij namreč nemalokrat prihaja do manjših ali večjih sporov. Naslednje vprašanje je poleg tega povezano tudi z vero, ciljamo seveda na številne teroristične napade. Če pogledamo samo nekaj let nazaj, ko smo jim bili priča najprej v Ameriki, potem pa še v nekaterih evropskih prestolnicah, človeka zagotovo popade strah in dvom o tem, kako varno je sploh še naše življenje. Groznje ali žal že izpeljani napadi so Evropski uniji in prav tako Evropskemu parlamentu zadali nalogo boja proti terorizmu. S to nalogo naj bi vzpostavili mirnejše življenje, in kar je zelo pomembno, krepila bo občutek varnosti.

Ob vseh pozitivnih straneh, ki jih prinaša s seboj Unija, od razvoja v tehnologiji, v gospodarstvu do prostega pretoka blaga in delovne sile, pa mora Evropski parlament poskrbeti tudi za naravo. Tako sprejema in izvaja razne ukrepe, s katerimi se bojuje proti podnebnim spremembam, si prizadeva za skupno oskrbo in za racionalnejšo porabo energije in podobno.

Vsako povezovanje ima seveda svoj namen in svoje cilje. Posameznik želi izraziti in doseči svoje potenciale, razvijati svoje talente in želje. Nobena oblika povezav pa ne more uspešno delovati brez prilagajanja prav vseh članov, da lahko vsi dosežejo tisto, kar želijo in kar bo koristilo vsem. Prav prilagajanje je zato tista formula, ki bo to zagotovila.

Predstavitev delavnic v Cidu: elektro delavnica

Graditelj elektronskih čudes

Predvsem elektroniki in njenemu razvoju gre zahvala, da smo dobili radio in televizijo. Ta tehnologija se je seveda od svojih začetkov v začetku 20. stoletja močno razvila in nam omogočila uporabo še številnih drugih, izpopolnjenih elektronskih čudes. Pomena in odvisnosti od elektronike se zavedajo tudi v Cidu, kjer se poleg številnih delavnic odvija tudi elektro delavnica, ki jo vodi Danijel Krapšo.

Piše: Uroš Sitar

Danijel Krapšo zase pravi, da je bil, kar se tiče elektronike, samouk. Po izobrazbi je strojnik, danes pa študira tehnični pouk in fiziko na pedagoški fakulteti. »Predvsem v mladosti sem veliko delal, poskušal in raziskoval na tem področju. Včasih se ni dalo vsega kupiti in si je človek lahko, če je le imel zanimanje in nekaj znanja, marsikaj naredil sam. Danes je seveda zgodba čisto drugačna. Vse je možno kupiti in velikokrat smo preleni, da bi še sami poskusili kaj narediti,« pravi Krapšo in dodaja, da bi se dalo marsikaj narediti še veliko bolje od tistega, kar nam ponujajo na trgovskih policah.

»Z elektroniko sem imel vedno veselje in hkrati veselje posredovati del tega tudi drugim. Z otvoritvijo delavnice sem poskušal na več osnovnošolskih institucijah, moja pobuda pa je padla na plodna tla v Cidu. Naša delavnica letos deluje tako že tretje leto,« je povedal Krapšo. Glede na to, da gre za področje, nad katerim se bolj navdušujejo fantje, so v skupini predvsem ti. Seveda pa ni nobenih ovir tudi za dekleta, če jih to veseli. Sicer pa je Krapšo o obisku delavnice povedal: »Delavnica ni plačljiva in ni obvezna, kljub temu obisk žal ni velik. Na srečanjih se nas zbere okrog šest ali manj, kot rečeno srečanja niso obvezna. Seveda bi bili veseli, če bi bil obisk večji; že zato, ker postaja področje elektrotehnike in računalništva vedno bolj želen in

iskan poklic.« Obiskovalci so predvsem starejši osnovnošolci in srednješolci, predvsem za prve bi lahko bila omenjena delavnica zelo koristna, saj bi se tako seznanili z elektrotehniko, pridobili neko znanje, predvsem pa motivacijo in interes, da bi v tej smeri nadaljevali svoje šolanje. Žal je tako, da se vse manj učencev odloča za to, in posledica tega, kot rečeno, je množično pomanjkanje tega kadra, to pa ne pomeni težave samo v Sloveniji, ampak po vsej Evropi.

Srečanja ima skupina vsakih štirinajst dni, in sicer ob torkih od 16. do 18 ure. O poteku in temah srečanja je Krapšo povedal: »Pri vsaki stvari, ki se je lotiš, moraš najprej osvojiti neko teorijo. Ker naša delavnica ni tipična šola, seveda znanja teorije ne preverjam. Teoretične vsebine jim informativno predavam, ker je vseeno dobro, če o omenjenem nekaj vedo. To znanje v povezavi s prakso pa jim pride prav tudi v vsakdanjem življenju. Sicer pa teoretično in praktično delamo s klasično osnovno elektroniko ter analogno torej nedigitalno tehniko. Ne ukvarjamo se torej s sestavljanjem robotov ali kakšnih drugih podobnih strojev, ker bi bilo to že prezahtevno. Gre predvsem za osnove, kot je delo s polprevodniki, tranzistorji in podobno.« Posameznik bo na teh osnovah gotovo gradil, s šolanjem izpopolnjeval svoje znanje in nekoč lahko izdelal tudi že kompleksnejše in bolj izpopolnjene stvari. Če smo ob opisu delavnice navdušili kakšnega mladega ele-

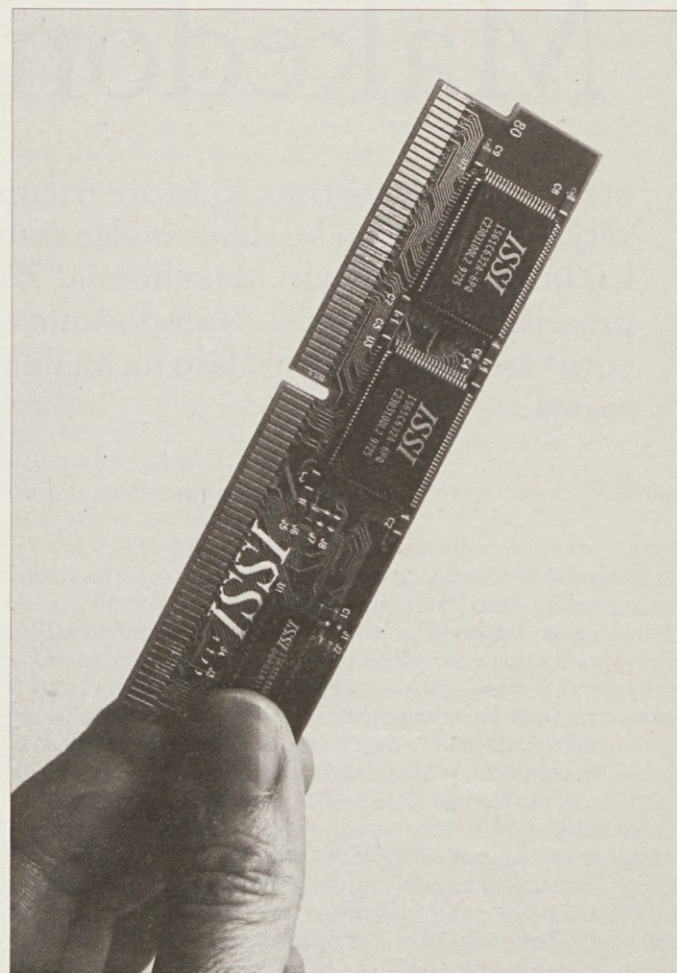

Foto: Andrej Lamut

ktronika, ki bi si želel pridobiti nekaj več znanja in izkušenj, potem je seveda najbolje, da se oglasi na Cidovi informativni točki na Osojnikovi 9 na Ptuj, kjer bo dobil vse informacije o elektro delavnici.

Vsak nadobudnež, ki z veseljem razstavlja stare ali tudi nove radie in druge aparate (nad tem seveda negodujejo predvsem starejši), ima zdaj priložnost, da radovednost po elektroniki poteši, ne da bi motil ali jezil druge. Zatorej – pot pod noge in na Cid, kjer vas že pričakujejo.

Kitarski festival na Ptuj

Kitara je odbrenkala

Na začetku aprila smo bili priča kitarskemu spektaklu, ki je navdušil številne udeležence koncertov. Projekt je bil, po besedah Nevenke Gerl, vodje projektov Cida, zelo uspešen, saj je bila udeležba nad pričakovanji in dosedanja prakso. Letošnji 3. festival klasične kitare je potekal v soorganizaciji s Klubom ptujskih študentov, in sicer od srede, 2. aprila, do sobote, 5. aprila. Prireditveni prostor so zagotovili Cid v svoji kleti, Gimnazija Ptuj v kulturni dvorani, KPŠ v novopečeni kavarni, Kavarna pod odrom pri Mestnem gledališču Ptuj in ptujski grad v slavnostni dvorani.

Piše: Maruška Samobor Gerl

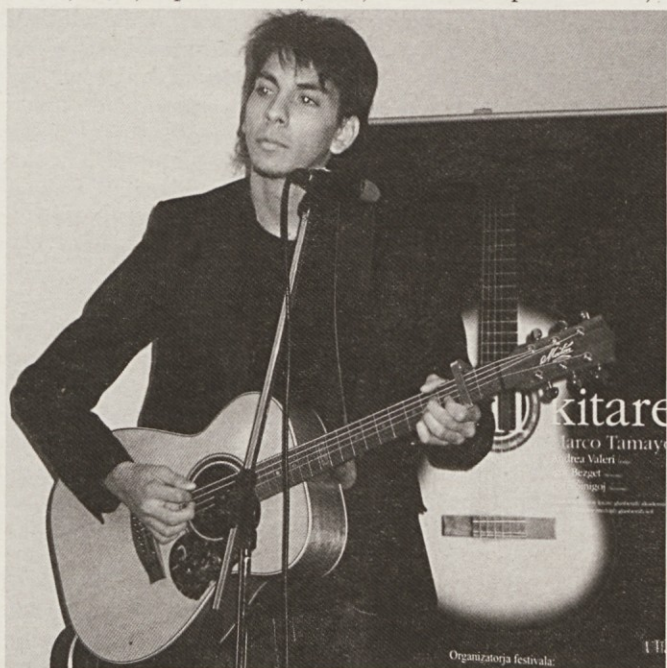
Odprtje festivala se je začelo s koncertom kitaristov srednjih glasbenih šol v Ljubljani, Mariboru in Celju v Cidu. Mladim nadarjenim je s predstavitvijo svojih talentov uspelo zadovoljiti

lačne kakovostne glasbe in marsikatero zahtevno uho.

Naslednji dan se je predstavil Boris Šinigoj z ubiranjem strun po vihueli, renesančni kitari in lutnji. V popoldanskih urah je predstavil glasbila in repertoar dijakom 1. letnikov Gimnazije Ptuj, kar je imelo poučen značaj, zvečer pa ga je lahko slišala in uživala v zvokih nevsakdanjih instrumentov tudi širša javnost, ponovno v Cidovih prostorih.

Petek se je odvil na dveh prizoriščih. V Cidu so za nas igrali študenti kitare z glasbenih akademij v Ljubljani, Zagrebu in Gradcu, ki so bili pripravljene deliti izpiljeno znanje in tehniko igranja na priljubljeni instrument. Kogar koncert še ni nasitil, si je lahko napolnil mero v Kavarni pod odrom, kjer je navduševal mladi italijanski virtuoz, 17-letni Andrea Valeri. Verjetno vam o kakovosti glasbe in zadovoljstvu publike dvakratni bis pove vse.

Sobotni finale se je pričel na gradu z vrhunskim Marcom Tamayem, kubanskim virtuozom, ki je napolnil slavnostno dvorano do zadnjega sedeža. Simbolična cena 5 € za odrasle, 4 € za mlade in 3 € za člane KPŠ, je bila po brezplačnih dnevih poslušanja vrhunske glasbe najmanjši možni prispevek ustvarjalcem. Festival pa je sklenil Igor Bezget v Kavarni ptujskih študentov, tam smo si lahko ob kozarcu nam drage pijače uredili vtise preteklih dni, poklepetali s prijatelji in sorodno mislečimi ter se sprostili ob prijetnih zvokih, ki so bili pika na i festivalskega dogajanja in tega lepo sklenili.

Andrea Valeri Foto: Arhiv Cid Ptuj

Marco Tamayo Foto: Arhiv Cid Ptuj

Makedonija in pust z zamudo

Ste tudi vi med tistimi, ki imajo izjemno radi pustne norčije, prepletene z norimi zabavami, kjer koli že ste? Potem verjamem, da smo bili letos malce razočarani. Pustni čas nas je obiskal, lahko bi rekli, zgolj in samo za pokušino. In kaj ima s tem opraviti Makedonija? Za dober namig je tukaj julijanski koledar. Prav ta je kriv, da je bil pust tam s kar precejšnjo »zamudo«. Negodovanje vseh vrst pustnih šem nad mačehovsko kratkim praznikom je pri korantih iz Lancove vasi prekinilo povabilo na mednarodni pustni karneval v Prilepu v Makedoniji. Tam smo se mudili od 8. do 10. marca.

Piše: Uroš Sitar
Foto: Staša Cafuta

Na pot smo šli že sedmega marca v popoldanskih urah. Zbiranje in predvsem pakiranje, čeprav za krajše gostovanje, pa vedno vzame veliko časa. Polni radovednosti in pričakovanj smo se z avtobusom odpravili proti Makedoniji. Zapletov na meji s Hrvaško ni bilo in pot je bila prijetna in hitra. Bolj ko smo se približevali hrvaško-srbski meji, bolj je v zraku vladala neka zdrava nervoza. Pa ne zato, ker bi tovorili kakršen koli sumljiv tovor, bolj zaradi prahu, ki ga je dvignilo Kosovo. A na srečo ni bilo nobenih težav. Mediji so tako prilivali olje na ogenj, da smo res že res mislili, da je Srbija postala tempirana bomba. Po nekoliko slabši cesti smo potovali čez srbsko ozemlje, zaradi spanca niti ne vem, kdaj smo prispeli na makedonsko mejo. Tam pa, kjer zapletov nismo pričakovali, ti nastanejo. Po običajnem pregledu dokumentov, ki k carinskemu postopku seveda spadajo, so vrgli oko še na naš »jako čuden« tovor – na korantije v prtljžniku avtobusa. Ker o stvari niso vedeli ničesar, je kar trajalo, da so nas spustili v državo. Pred nami se je tako končno prikazala obljubljena dežela – Makedonija. Gre za celinsko deželo v srednjem Balkanu, ki je znana po gorovjih, globokih kotlinah in dolinah, o čemer smo se kaj kmalu lahko sami prepričali. Podobno kot za Bolgarijo bi lahko rekli, da so Makedonci poseljeni izjemno razkropljeno. Čeprav ima ta dežela nekaj več kot dva milijona prebivalcev, sem se resnično začel spraševati: ja, kje pa so vsi? Med potjo ne vidiš žive duše, kaj šele kakšne stavbe, malo naprej se hiše in druga bivališča kar tiščijo skupaj, kot da bi bil kraj ograjen in ne bi dopuščal poselitve po večjem oziroma širšem območju. Videli smo relativno urejene vasi in tudi povsem preprosta

smo pripotovali daleč na Bližnji vzhod v kakšno arabsko državo. Že prej smo opazili, da ne gre za posebno razvito območje, o tem sem tudi nekaj prebral, a ko mi je pot prekrizala vprega, sem bil resnično presenečen. No, da ne bo pomote, saj imajo tudi avtomobile. Glede na opisano si zdaj vozniki park verjetno že lahko kar predstavljate. Skoraj dve tretjini avtomobilov so pri nas že pozabljeni fički, stoenke, stare julke in golfi – model ena, da ne bo pomote. Tu in tam se sicer najde še kakšna druga znamka zavidljive starosti, in to je to. Najprej smo odpravili pod hrib oziroma goro. Glede na velikost in značilnosti bi lahko šlo za eno in drugo. Najbolj navdušen sem bil nad mogočnimi stoječimi skalami, ki bi jih po videzu lahko preprosto povezali z legendarnim skalnim svetiščem Stonehenge. Da ne bo pomote, z njim nimajo nobene zveze in niso postavljene v krogu. Raztresene so po vsem pobočju in kot stražarji gledajo na mesto pod seboj. Pogled

Makedonskega, meščani so nanj zelo ponosni. Sicer pa ves vrvež, ki sredi dneva nastane tam, vodi na tržnico. Sledili smo ji tudi mi. Gre za večnamenski prostor, kjer se kupuje, prodaja, družijo in tudi berači. Ne bi je omenjal, če bi bila običajna, no, saj je, z izjemo ponudbe. Zraven standardnih reči, ki jih najdeš tudi pri nas, imajo še raznovrstno meso, brez kakršnega koli hlajenja ali vsaj embalaže postavljeno kupcu pred nos. Nočem vedeti, kako je s tem v poletnih mesecih. Če pa že najdeš kaj zase, ti seveda postavijo evropske cene, brez barantanja pa tukaj seveda ne gre. Cene je mogoče kar dobro zbiti, le vztrajen moraš biti. Po vseh teh dogodivščinah smo se pripravili na karneval. Kot že

rečeno, smo na njem nastopili ob Bolgarih, Črnogorcih in seveda

domačinih, tako pa izživel vso tisto norčavost, ki nam je doma zaradi prekratkega pusta ni uspelo. Prireditev z raznovrstnimi maskami je odlično uspela, morda velja omeniti najbolj značilno

Markovi Kuli.

Pogled na mesto Prilep.

romska naselja. V sobotnih jutranjih urah prispemo v Prilep, kraj karnevala in hkrati mesto, kjer je bil rojen tudi legendarni, žal že pokojni pevec Toše Proeski. Prilep ni posebno veliko mesto, a se lahko pohvali z izjemno bogato zgodovino. Samo za predstavo: Prilep ima 66.580 prebivalcev, prestolnica Skopje pa 590.120. Sicer pa se mestece razprostira na 1675 kvadratnih kilometrih in leži na severnem delu Pelagonske kotline. Od Skopja pa je oddaljeno le 128 kilometrov.

Ko stopim iz avtobusa, se mi zdi, kot da sem stopil v časovni stroj, ki me je popeljal vsaj dvajset, če že ne trideset let nazaj. Ne da bi kar koli kritiziral, kajti rad potujem in rad vidim, če kraj ali država ni standardno podobna naši, vendar se mi je zdelo, da

nanje je eno samo strahospoštovanje, še večje pa je občudovanje domačinov, ki si upajo postaviti bivališča tik pod njimi. Čeprav smo si šli ogledat grad oziroma trdnjavo Markovi Kuli, ki je zgrajena v skalo, je name naredila največji vtis prav ta posebnost. Obiskali smo muzej, v katerem hranijo pobožne podobe in posvetne predmete pravoslavne cerkve, vse zavidljive starosti. Muzej razstavlja 66 umetnin iz dvanajstega stoletja. Pot nas vodi po ozkih ulicah in za vsakim ovinkom vidiš kaj novega. Vseskozi nas spremlja pogled mogočnega zvonika, visokega kar 38 metrov. Zgrajen je bil leta 1858, njegova posebnost pa je, da se je na vrhu nagnil za meter in petnajst centimetrov – zato ga pogosto primerjajo s poševnim stolpom v Pisi. Po ogledih je bil na vrsti naš prvi nastop. Glede na to, da korantov verjetno niso še nikoli videli, so bili, ko smo tekli skozi mesto, zelo presenečeni in navdušeni. Zatem smo si v bližnjem lokalu seveda privoščili značilno makedonsko jed uštipce, da pa nismo trpeli žeje, pa še skopsko pivo. Seveda

Koranti FD Lancova vas med nastopom.

pa so za vsakim vogalom ponujali še druge specialitete, kot so vešalica, tavče gravče, šopska in grška solata ... Proti večeru smo se odpravili v nekaj kilometrov oddaljen hotel, tam smo bivali skupaj z ostalimi udeleženci, torej Bolgari in Črnogorci, na karnevalu pa so seveda sodelovali še domačini. V hotelu smo se po večerji skupaj z drugimi ob balkanskih zvokih veselili še dolgo v noč.

Naslednji dan, torej v nedeljo, 9. marca, je bil dan karnevala. Po zajtrku smo se odpravili nazaj v Prilep, tam smo imeli še nekaj ur za ogled mesta. Med drugim smo odkrili tudi kip Aleksandra

Prilepski Mečkar.

masko Prilepa – mečkarja, ki je res prava atrakcija. V ponedeljek smo se tako polni vtisov odpravili nazaj proti Sloveniji. Za seboj smo puščali kilometre dolge poti skozi državo, ki se šele začinja razvijati. Verjamem, da ji bo uspelo.

Pogled na »stoječe« skale ob sestopu od Markovega Kula.

Tradicija ali sodobnost

Kje pa boš letos za prvi maj?

Nekaj nasvetov, kako preživeti prvomajske praznike

Maj je prvi mesec v letu, ki v svojem imenu ne vsebuje črke "r". Po starem izročilu to pomeni, da so se mrzli dnevi končali in si ponovno lahko nadenemo kratke rokave. Kljub temu da smo v zadnjih letih priča ogromnim podnebnim spremembam, ki so vreme naredile še bolj nepredvidljivo, so prvomajske počitnice še vedno tiste, ki so lahko zimsko, poletno ali spomladansko obarvane. Zato se bodo nekateri podali na ledeniška smučišča v sosednjih državah, drugi se bodo odpeljali na vikende ob jadranski obali, nekateri pa bodo ostali doma. Dijaki in dijakinje zaključnih letnikov srednjih šol bodo počitnice izkoristili za poglobljanje znanja iz maturitetnih predmetov, tisti, pred katerimi pa so brezskrbne počitnice, pa bodo izkoristili ponudbo prostočasnih aktivnosti v mestu.

Piše: Živa Rokavec

Na Ptuju delujejo številna društva in organizacije, ki skrbijo, da mladim Ptujčankam in Ptujčanom med njihovim prostim časom ni dolgčas in da ga preživijo kar se da kakovostno, ob tem pa se v času prvomajskih praznikov na Ptuju in v njegovi bližnji okolici zvrstijo nekatere tradicionalne prireditve. Dva najbolj prepoznavna dogodka sta postavljanje mlaja in priljubljeno vsakoletno kresovanje. Kres, ki se bo tudi letos prižgal 30. aprila, je stara ljudska navada, ki odpre dvodnevno dogajanje ob prazniku dela. Letos bosta na Ptuju ponovno zagorela dva. Osrednji dogodek se bo odvijal pred Gasilskim domom Ptuj, kjer bo z glasbo, hrano in pijačo poskrbljeno za dobro vzdušje. Postavil se bo mlaj, ki simbolizira moč, pokončnost in rast delavskega gibanja. Slavnostni prireditvi bo sledil kres in v poznih urah tudi ognjemet. Študentje in mlajša populacija pa se bo lahko zabavala na že tradicionalnem kresovanju, ki

bo potekalo v organizaciji Kluba ptujskih študentov (KPŠ). Uroš Gojkovič, predsednik KPŠ-ja, je povedal, da ne bodo zakurili samo kresa, ampak bodo dogajanje spremljale tudi številne prireditve, ki se bodo začele že čez dan, kot je bilo v navadi že pretekla leta.

Kresovanja so v zadnjem obdobju prerasla tudi v tekmovanje, kdo bo zanimal najvišji kres. V Boštanju so se tako lani z najvišjim na svetu vpisali v Guinnessovo knjigo rekordov – visok je bil 43,44 metra. Tudi vasi v okolici Ptuja ne želijo zaostajati. Kresi bodo tako pozdravili 1. maj na Bregu, kjer se bo družabno srečanje nadaljevalo v šotoru, v Dornavi v organizaciji Ribiškega društva Dornava ter v Miklavžu. Po svoji višini je najbolj znan slednji, za katerega so lani moči zbrala miklavška športna in kulturna društva. Na spletnem portalu Miklavža pa obljublajo, da bo tudi letošnji vreden ogleda.

Ker pa se kresovi prižgejo šele ob mraku in poživijo večerno dogajanje ob zadnjem dnevu aprila, počitnice pa so dolge ves teden, smo se pozanimali tudi o dogajanju, ki bo na voljo v teh dneh. Po besedah Nevenke Gerl, strokovne sodelavke in koordinatorke na Centru interesnih dejavnosti Ptuj (Cid), bo Cid sicer med prvim in četrtem majem zaprt, vendar bodo za dogajanje poskrbeli v prvih dneh prvomajskih počitnic. »Med 28. in 30. aprilom bo Cid odprt od 10 do 18 ure. V tem času bodo obiskovalcem na voljo družabne igre, pikado in namizni tenis.«

Tudi KPŠ bo kljub praznikom nadaljeval svoj program. V petek, 25. aprila, bo v Kavarni Kluba ptujskih študentov potopisno predavanje *Po poteh kolonializma in mogočih afriških kraljestev*, že naslednji dan pa se bo ob 18. uri najprej nadaljeval sklop filmov francoskega novega vala, sledil pa mu bo večer jugo rocka. V Mariboru bo na ta dan v dvorani Leona Štuklja ob 21. uri *Electronic Carnival 2008* z didžeji: Umeke, Valentino Kanzyani in Marko Nestić.

Tisti, ki si bodo želeli za kakšen dan zamenjati okolje, se lahko odločijo tudi za organizirano preživljanje počitnic s turističnimi agencijami za mlade. Smučanje v Franciji, spomladanski oddih, poimenovan *Spring Break*, na grškem otoku Krf v družbi Anavrin, DJ Valentina Kanzyania in Željka Joksimovića ali krajši obisk katere izmed evropskih prestolnic – zadnji dve leti sta najbolj priljubljeni prvomajski destinaciji Pariz in Amsterdam. V Kanegri, Rovinju in Poreču bodo za slovensko mladino organizirani t. i. *Klubi zabave*, kjer se bo na enem mestu zbralo 1500 mladih in se skupaj zabavalo ob športnih tekmovanjih, družabnih plesih, kinu na prostem, karaokah in različnih tematskih večerih. Komur toliko adrenalina ni dovolj, se lahko odpravi tudi na enodnevni prvomajski izlet v Gardaland in se prepusti prostemu padu ter pelje na vlakih smrti. 3. maja bodo na svoj račun prišli vsi privrženci house in trance ritmov, saj se bo v Budimpešti odvijal največji evropski spektakel elektronske glasbe *Sensation White*. Tako blizu Slovenije ni bilo dogajanje še nikoli. Tisti, pa ki si želijo sprostitev ob vodnih vrelih, se lahko odpravijo v Moravske Toplice in se pustijo razvajati v masažnih salonih in savnah.

Prvomajski prazniki bodo tako minili v duhu mlaja, nageljnov in kresov ali v ritmičnih popularne glasbe in neprespanih nočeh. Izbira je med tradicijo in sodobnostjo. Prvomajske počitnice so vsestranske in ponujajo pestro in raznoliko izbiro dogodkov. Treba jih je le izkoristiti. Izbira pa je na strani vas, mladih Ptujčank in Ptujčanov.

Na prepihu

Zapečkarji so out!

Piše: Barbara Ferčič

Je že maj, noro, skoraj bo poletje! Kam greš? Že imaš načrte? Na kako potovanje ali samo na morje? (Pri tem je seveda mišljena hrvaška obala.) Še ne veš?? Kako pa boš prišla do cenejših letalskih vozovnic? Kdaj boš planirala dopust? Saj ne morem verjeti. Že spet bombardiranje z vseh strani. Ja, potovanja, izleti, vse lepo in prav. A preden dejansko sedem na letalo, preden me pri vratih čaka nabasan nahrbtnik, se moram pošteno potruditi. Potrebujem denar, zato delam. Ker moram na delo vsakodnevno, se moram začeti že zdaj muzati okrog ljudi, kdaj bom lahko odfrčala za približno dva tedna (več bo težko) na počitnice. Če se bo slučajno zgodilo, da nikamor ne bom šla – u! Potem bo šle napadanje. Kako da ne?? Zakaj nisi šla? A nisi imela denarja? Kako lahko zdržiš vse poletje v betonu? A še nisi bila v Londonu?! Ja, kaj še čakaš?! In podobna začudenja, kot da sem res nepopoln zapečkar in me ni mogoče za nobeno ceno spraviti iz Slovenije. Točno tako, bralka in bralec, ljudje, ki ne potujejo, so out! Outsiderji, z njimi se ne moreš pogovarjati, saj se nimajo s čim pohvaliti, so ozkogledi in ne premorejo niti kančka kozmopolitskega čuta. Če se pri triindvajsetih ne moreš pobahati z vsaj dvema eksotičnima destinacijama (kar nujno vključuje drugo celino ali je vsaj čisto na robu Evrope, da je sploh omembe vredno) in najmanj tremi nekajdnevnimi izleti v evropske prestolnice (to po navadi vključuje London, Amsterdam, Pariz, najpogosteje se jim pridružujejo še Praga, Rim, Dunaj, Budimpešta ... Zagreb? Mah! Zagreb je preblizu!), potem te vsi začudeno sprašujejo: Ja, kdaj boš pa potovala, če ne zdaj, ko si mladaaa?

Ta novodobna potrošniška, v množični turizmu usmerjena ideologija se začne že v srednji šoli. Če ne prej (če si seveda eden izmed tistih, ki jih na ptujski gimnaziji vedno znova pozabijo povabiti na kako izmenjavo, po navadi samo zato, ker se ne

pišeš prav, ker tvoj očka ali mami ne uči na šoli ali nista znana na Ptuju ... a pustimo zdaj to, to je kritika, ki bi potrebovala malo več kot nekaj teh vrstic, ki mi jih ponuja kolumna), se to začne pri izbiri za maturantski izlet. Jaaaa, v Španijo hočemooo! Zakaj pa ravno Španija? Ali Grčija, ja, tudi ta je trenutno zelo priljubljena. Ne, v Dubrovnik pa ne, ker gremo lahko na Hrvaško vsako leto. Pa ste že bili v Dubrovniku? Ne, še ne, toda lahko gremo, kadar želimo. Kraji, ki so blizu, sploh niso tako zanimivi. Gradec? Zakaj pa? Samo izlet brez nakupovanja? Nemogoče! Zagreb? Ja, tja gremo po čevlje. Benetke? Mesto na vodi, mhm, a ogledala še si jih nisem, ker grem največkrat samo do letališča. Glavno, da je človek bil že v amsterdamskem cofee shopu in na Eifflovm stolpu, če pa preživiš nekaj poletnih dni »samo« na kampiranju v Bohinju, potem ti ni več pomoči.

Ne me narobe razumeti. Tudi sama obožujem potovanja. Vsaka dva meseca bi kam šla (blizu ali daleč), če bi mi le položaj dopuščal (faks, služba, denar)! Toda moti me to nasilje, ki ga izvajajo tudi mediji, potovalne agencije z vsemi ponudbami last minute, first minute itd., saj si pa ja lahko vsak privoščiti vsaj ene počitnice na leto. Zakaj pa bi bilo s tistimi, ki ne potujejo, kaj narobe? In kaj je narobe s krajšimi izleti v bližini v sosednje države?

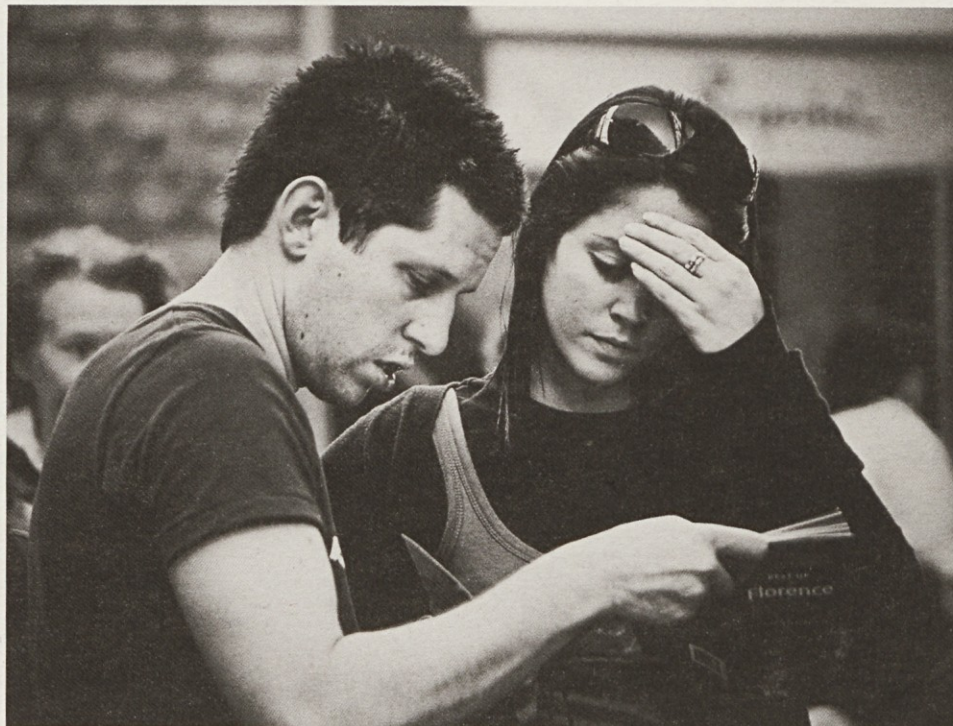

Foto: Andrej Lamut

Tako kot mi je rekla mama, ko sem se odpravljala v Maroko: Kam boš lezla v Afriko, ko še Slovenije ne poznaš! A veš, kje so Hranigovci?? Ne? Najprej spoznaj Slovenijo, potem se odpri navzven!

Seveda sem šla v Maroko in še danes ne vem, kako se pride do Hranigovcev ...

Center interesnih dejavnosti Ptuj
Osojnikova 9, SI – 2250 Ptuj
tel. 780 55 40 in 041 604 778
www.cid.si cid@cid.si

Program v maju 2008

Klubski program

V maju je na ogled dokumentarna fotografska razstava **KOŠI V PARKU – USODA PROJEKTA 2006–2008**

Razstavljamo fotografije avtorsko obdelanih košev za smeti, ki so jih ustvarili udeleženci mednarodne mladinske izmenjave Mladi & mesto 2006, oziroma tega, kar je od njih ostalo. Razstava pregledno dokumentira aktualno stanje.

petek, 9. maja 2008, ob 20. uri **LITERARNI VEČER OB ZAKLJUČKU NATECAJA**

Literarna skupina CID Ptuj je razpisala natečaj za mlade literarne ustvarjalce. Na literarnem večeru se bodo predstavili nagrajenci natečaja s svojimi pesmimi in kratkimi proznimi deli.

petek, 16. maja 2008, ob 20. uri **POTOPIŠ: POTOVANJE PO NEPALU, TIBETU IN KITAJSKI**

Nepal in Tibet sta preprosto edinstvena, pravi mlada ptujska popotnica Živa Ketiš. Tudi zato, ker je na 4000 metrih nadmorske višine zrak že redek. Nepal je svetu poznan predvsem po Mt. Everestu, najvišji gori sveta, in kot dežela šerp. V Tibetu ali strehi sveta domuje budizem, ki se kaže v vsakdanjem življenju na vsakem koraku. Za konec nas bo popotnica popeljala še v Peking, ki igra letos še posebno pomembno vlogo zaradi olimpijskih iger.

sobota, 17. maja 2008, ob 20. uri **LATINO KONCERT: MENIMA**

Ljubljanska zasedba igra večinoma brazilске standarde, pa tudi drugo latinsko ameriško glasbo, v kateri stilno prevladuje bossa nova, ki zaznamuje tudi njihove avtorske skladbe. Zasedbo sestavljajo: Jan Gregorka – kontrabas, Anže Žurbi – bobni in tolkala, Jaka Ahačevčič – saksofon in flavta, Metod Banko – vokal in Marko Korošec – kitara.

petek, 23. maja 2008, ob 20. uri **JAM SESSION**

Ponovno skupinsko muziciranje mladih in manj mladih glasbenikov, ki bodo veseli kroga poslušalcev. Moderator večera bo Marko Korošec.

petek, 30. maja, ob 20. uri v CID Ptuj – v sodelovanju s KPS **GLEDALIŠKA PREDSTAVA: DIAREJA ZA PREDSEDNIKA**

CID Ptuj in Klub ptujskih študentov skupaj vabita na gostovanje Dejmo stisni teatra z novo uspešnico, ki je nadaljevanje prejšnje – Diareja pod Slovenci. Obe sta nastali po stripu Tomaža Lavriča. Zgodba, nastala z dramatizacijo stripov, razgalja politične

veljake in njihove oblastniške kaprice, zasleduje turbulence ob menjavi oblasti in relativizira spremembe, ki naj bi jih volitve prinašale. Vstopnina 5 evrov, za mlade 4 evre, za člane KPS 3 evre. Predprodaja vstopnic v pisarni KPS na Vodnikovi, v Kavarni ptujskih študentov in v CID Ptuj.

sobota, 31. maja 2008, ob 20. uri **ZAKLJUČNA PRODUKCIJA UČENCEV BASKITARE, BOBNOV IN AFRISKIH BOBNOV**

Nastopili bodo učenci, ki se učijo baskitaro pri Luki Gajserju, bobne pri Alešu Zorcu in afriške bobne pri Borisu Magdalencu, pridružili pa se jim bodo tudi nekateri gostje.

Servisna dejavnost

Klub ptujskih študentov ponuja svojim članom do 9. maja 2008 igranje namiznega tenisa ob petkih (razen 2. maja) od 16. do 18. ure v CID Ptuj – brezplačno!

torek, 13. maja 2008, ob 16. uri **PLES ZA UDELEŽENCE MLADINSKIH DELAVNIC**

V CID-u se bodo vse popoldne zabavali udeleženci mladinskih delavnic, ki v tem šolskem letu potekajo na različnih osnovnih šolah, z njimi pa bodo didžej in seveda tudi mentorji prostovoljci.

Skupnostni programi

petek, 9. maja 2008 **UDELEŽBA NA NACIONALNI PRIREDITVI »EVROPA V SOLI«**

Zaključna prireditve likovnega, literarnega, fotografskega in raziskovalnega natečaja bo letos v Novi Gorici. Z območja Ptuja, Ormoža in Lenarta se je bo v spremstvu mentorjev udeležila skupina otrok in mladih, katerih izdelki so bili izbrani za nacionalni nivo.

sreda, 21. maja 2008, ob 17. uri v CID Ptuj **REGIJSKA PRIREDITEV »EVROPA V SOLI«**

Na območju Ptuja, Ormoža in Lenarta je v tem šolskem letu na natečaju sodelovalo 145 otrok in mladih, ki so ustvarili likovna, literarna dela in fotografije. Vsem avtorjem in njihovim mentorjem bomo na prireditvi izročili priznanja.

LETOVANJE Z ZPM MARIBOR V POREČU

Od 5. maja 2008 lahko v CID Ptuj dobite informacije in prijavnice za letovanje v Poreču med poletnimi počitnicami.

Tudi letos bodo občani MO Ptuj lahko oddali vlogo za subvencionirano letovanje otrok in mladih.

Prostovoljstvo

sreda, 14. maja 2008, ob 13. uri **PREDSTAVITVENO SREČANJE EVS SPO ZA POTENCIALNE NOVE PRIJAVITELJE**

CID Ptuj je kot mladinski center postal svetovalna in podporna organizacija za izvajanje in promocijo evropske prostovoljne službe, ki mladim omogoča opravljanje prostovoljnega dela v različnih programih v evropskih državah ter s tem nabiranje dragocenih delovnih izkušenj. Predstavitveno srečanje je namenjeno vsem društvom, zavodom in drugim organizacijam, ki jih zanima bodisi povabiti mladega prostovoljca iz tujine v svoje programe bodisi poslati koga od svojih članov v tujino na enega od prostovoljnih projektov.

Mednarodni programi

V CID Ptuj dobite informacije o možnostih vključitve v mednarodne mladinske izmenjave in v evropsko prostovoljno službo (EVS) v drugih evropskih državah.

Odpiralni čas

od ponedeljka do četrtega od 9. do 18. ure,
v petek od 9. do 23. ure, v soboto od 19. do 23. ure.

Med prvomajskimi počitnicami bo CID Ptuj odprt: 28., 29. in 30. aprila 2008 od 10. do 18. ure – namizni tenis, pikado, družabne igre, 1., 2. in 3. maja 2008 pa bo zaprt.

Tečaji, delavnice, seminarji in druge oblike dela se odvijajo tudi zunaj tega časa. Čas brez organiziranih dogodkov je namenjen druženju, poslušanju glasbe, zabavi ter pobudam mladinskih skupin in organizacij, ki lahko prostore in opremo koristijo brezplačno!

Kolofon

Številka 6
Letnik 1
Datum izida: 31. 4. 2008
Kraj izida: Ptuj

Cidopis je glasilo Centra interesnih dejavnosti Ptuj.

Izdal: CID Ptuj
Zanj: Jurij Šarman
Naklada: 400 izvodov
Foto na naslovnici: Andrej Lamut
Tiskarna: Grafis

Urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine v Centru interesnih dejavnosti: Polona Ambrožič

Oblikovalec in tehnični urednik: Andrej Lamut

Novinarji: Andrej Lamut, 17 let, gimnazijec; Barbara Ferčič, 23 let, absolventka; Jasmina Kokol, 15 let, gimnazijka; Luka Cvetko, 12 let, OŠ Velika Nedelja; Maja Kračun, 23 let, absolventka; Maruška Samobor Gerl, 21 let, študentka; Uroš Sitar, 20 let, študent; Živa Rokavec, 20 let, študentka

Lektorici: Barbara Ferčič in Maja Kračun